

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 18.8.2005
KOM(2005) 376 wersja ostateczna

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

**upoważniającej Łotwę do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od
art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw
Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych**

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Zgodnie z art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od wymienionej dyrektywy, w celu uproszczenia procedury poboru podatków oraz zapobieżenia uchylaniu się od zobowiązań podatkowych lub unikaniu opodatkowania.

W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 16 marca 2005 r. Łotwa zwróciła się z wnioskiem o upoważnienie do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo, dotyczącego transakcji związanych z drewnem, który został wcześniej przyznany na czas ograniczony na mocy Aktu Przystąpienia. Zgodnie z art. 27 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, dnia 10 maja 2005 r. Komisja poinformowała listownie pozostałe Państwa Członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. W piśmie z dnia 31 maja 2005 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

- **Kontekst ogólny**

Rynek drzewny na Łotwie jest zdominowany przez małe, lokalne przedsiębiorstwa oraz indywidualnych dostawców, dla których stanowi on często pole przejściowej działalności, co utrudnia kontrolę administracji podatkowej oraz stwarza możliwość uchylania się od zobowiązań podatkowych. Najbardziej rozpowszechnioną formą uchylania się od zobowiązań jest wystawienie faktury przez przedsiębiorstwo, które następnie znika nie płacąc podatku, co jednak pozwala klientowi uzyskać zwrot podatku na podstawie ważnej faktury. W celu zapobiegania uchylaniu się od zobowiązań podatkowych, do łotewskiego prawodawstwa dotyczącego podatku VAT włączono specjalny przepis. Stanowi on odstępstwo od art. 21 dyrektywy 77/388/EWG i przewiduje, że w przypadku transakcji związanych z drewnem, odbiorca towarów lub usług jest w określonych warunkach zobowiązany do uiszczenia podatku VAT. System ten jest stosowany w odniesieniu do dostaw towarów lub usług na terytorium Łotwy i nie ma wpływu na transakcje transgraniczne.

Komisja uznaje, że rozwiązanie to umożliwiło Łotwie obniżenie ryzyka związanego z uchylaniem się od podatku VAT i uproszczenie procedury poboru podatku na rynku drewna.

Komisja uważa za właściwe, aby Łotwa została upoważniona do dalszego stosowania specjalnego środka, o którym mowa.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Odstępstwo przyznane wcześniej na mocy Aktu Przystąpienia, rozdział 7, pkt 1 lit. b)

załącznika VIII.

- **Zgodność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z wiedzy specjalistycznej pochodzącej ze źródeł zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Wniosek dotyczący decyzji ma na celu zwalczanie unikania opodatkowania VAT na rynku drewna na Łotwie, dlatego jego potencjalny wpływ na gospodarkę jest pozytywny.

Wpływ będzie w każdym razie ograniczony ze względu na wąski zakres odstępstwa.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Streszczenie proponowanych działań**

Upoważnienie Łotwy do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w odniesieniu do mechanizmu samonaliczania podatku w przypadku transakcji związanych z drewnem.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 27 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

- **Zasada pomocniczości**

Wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego Państwu Członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zasięg odstępstwa, środek specjalny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: inne.

Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów:

Zgodnie z art. 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, wyłącznie Rada może podjąć odpowiednią decyzję.

4) KONSEKWENCJE DLA BUDŻETU

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

upoważniającej Łotwę do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(Jedynie tekst w języku łotewskim jest autentyczny)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku¹, w szczególności jej art. 27,

uwzględniając wniosek Komisji²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów powyższej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatków oraz zapobieżenia niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.
- (2) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 16 marca 2005 r. Łotwa zwróciła się z wnioskiem o upoważnienie do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo, dotyczącego transakcji związanych z drewnem.
- (3) Zgodnie z art. 27 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, dnia 10 maja 2005 r. Komisja poinformowała listownie inne Państwa Członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. W piśmie z dnia 31 maja 2005 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.
- (4) Rynek drzewny na Łotwie jest zdominowany przez małe, lokalne przedsiębiorstwa oraz indywidualnych dostawców. Charakter rynku oraz przedsiębiorstw na nim działających powoduje występowanie oszustw podatkowych, których kontrola przez organy podatkowe jest utrudniona. W celu zwalczania tych nadużyć, do łotewskiego

¹ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

² Dz.U. C z , str. .

prawodawstwa dotyczącego podatku VAT włączono specjalny przepis, który stanowi, że osobą zobowiązaną do uiszczenia podatku jest pod pewnymi warunkami podatnik, na rzecz którego wykonano podlegającą opodatkowaniu dostawę towarów lub usług.

- (5) Artykuł 21 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG w wersji określonej w art. 28 g wymienionej dyrektywy przewiduje, że w systemie wewnętrznym do zapłacenia podatku zobowiązany jest zazwyczaj podatnik wykonujący dostawę towarów lub usług. Jednakże na mocy Aktu Przystąpienia z 2003 r.³ a w szczególności rozdz. 7, pkt 1 lit. b) załącznika VIII do Aktu, Łotwa została upoważniona do dalszego stosowania własnej procedury poboru podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem w ograniczonym okresie czasu.
- (6) Komisja uznaje, że rozwiązanie to umożliwiło Łotwie obniżenie ryzyka związanego z uchylaniem się od podatku VAT i uproszczenie procedury poboru podatku na rynku drewna.
- (7) Odstępstwo nie ma żadnego negatywnego wpływu na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG w wersji określonej w art. 28 lit. g) wspomnianej dyrektywy, upoważnia się niniejszym Łotwę do dalszego wyznaczania odbiorcy jako osoby zobowiązanej do uiszczenia podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem do dnia 31 grudnia 2009 r.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli, [...]

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

³ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.